

Visual Research

Inhoudsopgave

Verhaal 1

verhaal & concept	blz 3
Cliche beeld + uitleg	blz 4
kleur en vorm + uitleg	blz 5
Typografische sfeer + uitleg	blz 6
Geselecteerde beelden	blz 7
Schetsen	blz 8
Keuze	blz 9

Verhaal 2

verhaal & concept	blz 10
Cliche beeld + uitleg	blz 11
kleur en vorm + uitleg	blz 12
Typografische sfeer + uitleg	blz 13
Geselecteerde beelden	blz 14
Schetsen	blz 15
Keuze	blz 16

1. Verhaal en concept

Stijloefeningen (45) – Hongerwinter

Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen m'n borst. Ik duw een handkar voort waarin mijn zoon vredig ligt te slapen. Centraal Station. De tramrails liggen er kaal bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen. Ik word geacht het IJ over te steken om in de dorpen boven Amsterdam mijn gouden trouwring te ruilen tegen groenten en aardappelen. Maar in plaats daarvan ben ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Dat boek bestaat nog niet in de winter van 1945 (en al helemaal nog niet in de bewerking van Rudy Kousbroek), maar ik verga van de honger en ik kan niet meer normaal denken. De wind snijdt door de kranten heen.

Op de nog niet bestaande trappen van wat later de bibliotheek zou worden houdt een vrouw mij staande. Haar zwarte haar piekt als verbrand helmgras op haar hoofd. Ze heeft ingevallen wangen, alsof ze continu heel hard op een sigaret zuigt. Ze gaat gekleed in lompen en vraagt me of dit het postkantoor is. Ze praat Engels, met een Frans accent. Zou ze joods zijn? Zou ze van het verzet zijn? Misschien wil ze het postkantoor overvallen. Weet ze wel wat voor gevaar ze loopt? De mof voelt dat hij aan de verliezende hand is en een kat in het nauw maakt rare sprongen. Ik wil haar graag helpen, maar ik durf niet. Ze kijkt achter zich. Een man fietst weg op een fiets zonder banden. Ze rent er achteraan.

In de denkbeeldige bibliotheek is het pikkedonker. Met een knijpkat schep ik licht. De bibliotheek staat grotendeels onder water. In mijn lichtbundel drijven boeken. Kasten liggen omver. Een duif vliegt op. Ik schrik en laat de knijpkat vallen. Mijn ogen wennen langzaam aan de duisternis. Bij de Q vind ik een aantal boeken van Queneau. Maar Stijloefeningen zit er niet bij. Ik kijk in de systeemkaartenbak. Stijloefeningen is wel degelijk aanwezig, zegt een kaartje. Ik waad door het water terug naar de Q. ‘Blijf staan!’ zegt een stem. Ik draai me om en zie een man met een vlassig baardje een jachtgeweer op mij richten. ‘Wat moet je,’ zegt hij. ‘Ik ben op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau,’ antwoord ik. De man laat zijn jachtgeweer zakken en begint mee te zoeken. Maar ook hij kan het boek niet vinden. Hij raadt me aan het magazijn te proberen. Daar moet nog een exemplaar liggen. Het magazijn bevindt zich in de kelders, die staan helemaal onder water. Ik staak mijn zoektocht.

Uren later, even buiten de stad, op een mestvaalt waar tot voor kort de 18e eeuwse boerenhofstede Bosch en Lommer gelegen was, vind ik een paar babyschoentjes in redelijke staat.

Sfeerwoord

Somber

Concept

Het verhaal gaat over de hongerwinter tijdens de 2e wereldoorlog. Dit verhaal komt erg somer over, dit wil ik omzetten in een typografische vorm.

2. Visual research

Cliché beeld + uitleg

Ik heb dit beeld gekozen als somber, omdat de hond zich alleen voelt. Hij is alleen thuis en wacht tot er een keer iemand thuis komt. Je kan het ook zien alsof hij binnen gevangen zit en hij graag naar buiten wil gaan.

2. Visual research

Kleur en vorm + uitleg

Ik heb dit beeld gekozen omdat het erg somber overkomt voor mij.
Door de zwarte kleur en omdat dit een soort contrast is van vrolijk. Ik denk
daarom dat dit goed bij het woord somber past.

2. Visual research

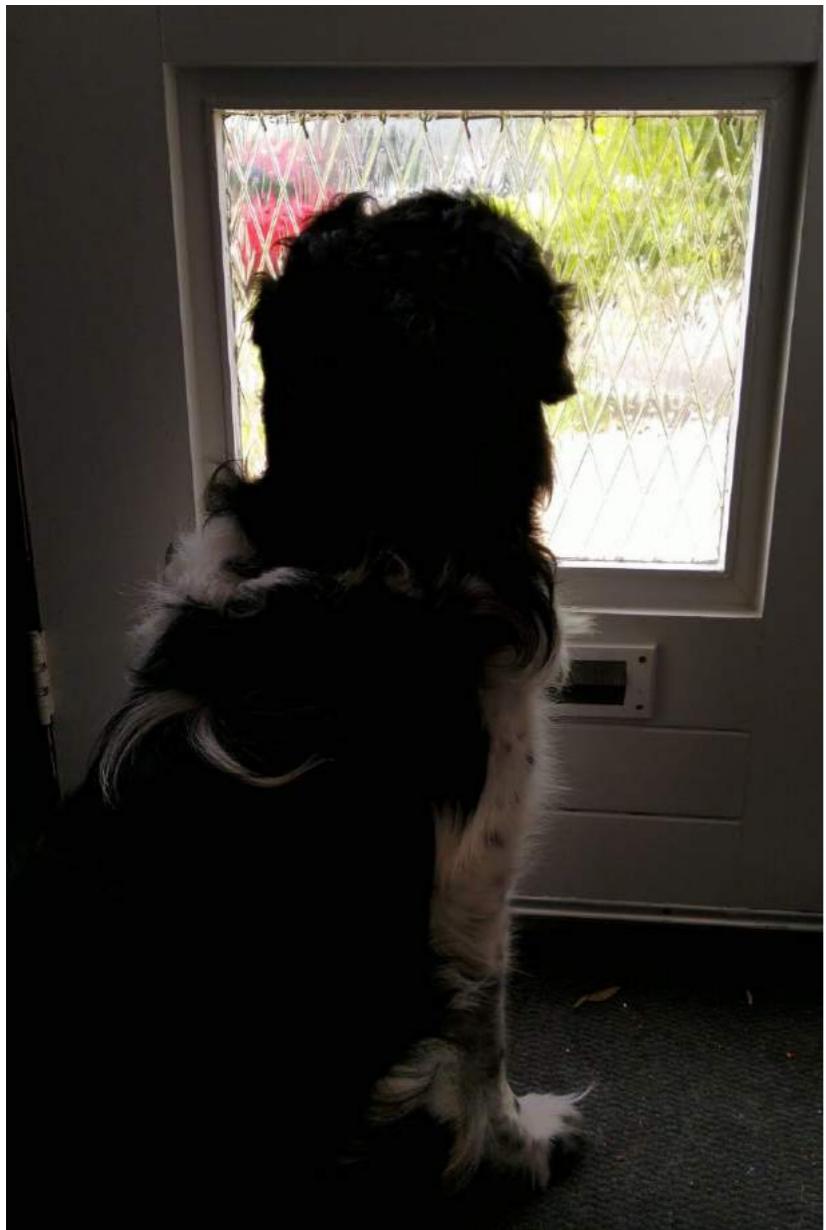
Typografische sfeer + uitleg

Ik heb voor deze typografische sfeer gekozen omdat dit er erg somber uit ziet. Zwarte letters op een muur geschreven die half uitegelopen zijn door de regen. Dit vindt ik wel somber overkomen.

2. Visual research

Geselecteerde beelden

Met deze 3 beelden wil ik mijn typografische beeld uiten.
Een somber beeld donker en verwaarloost.

Schetsen

Dit was het eerste idee voor het woord somber. Het was geïnspireerd door 1 van mijn beelden. Ik heb er alleen voor gekozen om voor iets anders te kiezen. Dit heb ik eigenlijk gedaan omdat het ten eerste wel erg veel op het voorbeeld leek en als tweede omdat het gewoon een beetje weinig karakter heeft.

Keuze

Titel keuze

Ik ben uiteindelijk voor deze stijl gekozen. Ik denk dat dit goed mijn beelden weergeeft. Ik heb het zelf geverft en hierdoor ben ik er ook blij mee dat het echt origineel is.

Tekst keuze

Voor de tekst van mijn verhaal heb ik gekozen voor een handgeschreven lettertype. Dit geeft voor mij wat meer karakter en somberheid met zich mee. Hierdoor vind ik het passen bij mijn verhaal. Ook vallen er wat gaten in de tekst en is de tekst schuiner geplaatst voor net wat extra somberheid.

Mijn voeten en handen
tegen de kou. Kranten tegen m'n borst.
Ik dauw een handkar voort waarin mijn zoon
vredig ligt te slapen. Centraal Station. De
tramrails liggen er kaal bij. Het hout tussen
de rails is al lang weggenomen. Ik word
gedacht het IJ over te steken om in de
van haven Amsterdam mijn gouden

Kleur keuze

Ik heb voor veel donkere kleuren gekozen. Dit kwam uit mijn onderzoek. Daarnaast ook gradients die van licht naar steeds donkerder gaan.

Animatie keuze

Voor de animatie heb er voor gekozen om de tekst steeds donkerder te maken zodra je naar beneden scrollt. Hoe verder je naar beneden hoe somberder de pagina wordt.

SONGS WINTER

Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen mijn borst. Ik duw een handkerchief voor waarin mijn zoon Vredig ligt te slapen. Centraal station. De tramrails liggen er kool bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen. Ik word gedacht het IJ over te steken om in de dorpen boven Amsterdam mijn gouden trouwring te ruilen tegen groenten en aardappelen. Maar in plaats daarvan ben ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Dat boek bestaat nog niet in de winter van 1945 (en al helemaal nog niet in de bewerking van Rudy Kousbroek), maar ik verga van de honger en ik kan niet meer normaal denken. De wind snijdt door de kranten heen.

Op de nog niet bestaande trappen van wat later de bibliotheek zou worden houdt een vrouw mij staande. Haar zwarte haar piekt als verbrand helmbras op haar hoofd. Ze heeft ingevallen wangen, alsof ze continu heel hard op een sigaret zuigt. Ze gaat gekleed in lampen en vraagt me of dit het postkantoor is. Ze praat Engels, met een Frans accent. Zou ze joods zijn? Zou ze van het verzet zijn? Misschien wil ze het postkantoor overvallen. Weet ze wel wat voor gevaar ze loopt? De moe voelt dat hij aan de verliezende hand is en een kot in het nauw maakt rare sprongen. Ik wil haar graag helpen, maar ik durf niet. Ze kijkt achter zich. Een man fietst weg op een fiets zonder banden. Ze rent er achterna.

In de denkbeeldige bibliotheek is het pikdonker. Met een knijpkat schep ik licht. De bibliotheek staat grotendeels onder water. In mijn lichtbundel drijven boeken. Kasten liggen omver. Een duif liegt op. Ik schrik en laat de knijpkat vallen. Mijn ogen wennen langzaam aan de duisternis. Bij de Q vind ik een aantal boeken van Queneau. Maar Stijloefeningen zit er niet bij. Ik kijk in de systeemkaartentak. Stijloefeningen is wel degelijk aanwezig, zegt een kaartje. Ik wadd door het water terug naar de Q. 'Blijf staan!' zegt een stem. Ik draai me om en zie een man met een klassiek baardje een jachtgeweer op mij richten. 'Wat moet je,' zegt hij. 'Ik ben op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau,' antwoord ik. De man laat zijn jachtgeweer zakken en bedingt mee te zoeken. Maar ook hij kan het boek niet vinden. Hij raadt me aan het magazine te proberen. Daar moet nog een exemplaar liggen. Het magazine bevindt zich in de kelders, die staan helemaal onder water. Ik staak mijn zoektocht.

Uren later, even buiten de stad, op een mestvaalt waar tot voor kort de 18e eeuwse boerenhofstede Bosch en Lommer gelegen was, vind ik een paar babyschoentjes in redelijke staat.

BORLOGS WINTER

Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen m'n borst. Ik duw een handkar voor waarin mijn zoon vredig ligt te slapen. Centraal Station. De tramrails liggen er koud bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen. Ik word geacht het IJ over te steken om in de dorpen boven Amsterdam mijn gouden trouwring te ruilen tegen groenten en aardappelen. Maar in plaats daarvan ben ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Dat boek bestaat nog niet in de winter van 1945 (en al helemaal nog niet in de bewerking van Rudy Kousbroek), maar ik verga van de honger en ik kan niet meer normaal denken. De wind snijdt door de kranten heen.

Op de nog niet bestaande trappen van wat later de bibliotheek zou worden houdt een vrouw mij staande. Haar zwarte haar piekt als verbrand helmgras op haar hoofd. Ze heeft ingevallen wangen, alsof ze continu heel hard op een sigaret zuigt. Ze gaat gekleed in lompen en vraagt me of dit het postkantoor is. Ze praat Engels, met een Frans accent. Zou ze joods zijn? Zou ze van het verzet zijn? Misschien wil ze het postkantoor overvallen. Weet ze wel wat voor gevaar ze loopt? De moe voelt dat hij aan de verliezende hand is en een kat in het nauw maakt rare sprongen. Ik wil haar graag helpen, maar ik durf niet. Ze kijkt achter zich. Een man fietst weg op een fiets zonder banden. Ze rent er achteraan.

Uren later, even buiten de stad, op een mestvallei waar tot voor kort de 18e eeuwse boerenhofstede Bosch en Lommer gelegen was, vind ik een paar baby-schoentjes in redelijke staat.

geenloggs winter

Mijn voeten en handen heb ik ingezwachteld tegen de kou. Kranten tegen m'n borst. Ik duw een handkar voor mijn zoon vredig ligt te slapen. Centraal station. De tramrails liggen er heel bij. Het hout tussen de rails is al lang weggenomen. Ik word gedacht het JT over te steken om in de dorpen boven Amsterdam mijn gouden trouwring te ruilen tegen groenten en aardappelen. Maar in plaats daarvan ben ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Dat boek bestaat nog niet in de winter van 1945 (en al helemaal nog niet in de bewerking van Rudy Kousbroek), maar ik verla van de hond en ik kan niet meer normaal denken. De wind snijdt door de kranten heen.

Op de nog niet bestaande trappen van wat later de bibliotheek zou worden houdt een vrouw mij staande. Haar zwarte haar piekt als verbrand helmgras op haar hoofd. Ze heeft ingevallen wangen, alsof ze continu heel hard op een sigaret zuigt. Ze gaat gekleed in lampen en vraagt me of dit het postkantoor is. Ze praat Engels, met een Frans accent. Zou ze joods zijn? Zou ze van het verzet zijn? Misschien wil ze het postkantoor overvallen. Weet ze wel wat voor gevaar ze loopt? De moe voelt dat hij aan de verliezende hand is en een klap in het nauw maakt rare sprongen. Ik wil haar graag helpen, maar ik durf niet. Ze kijkt achter zich. Een man fietst weg op een fiets zonder banden. Ze rent er achteraan.

In de denkbeeldige bibliotheek is het pikkerd donker. Met een knijpkat schep ik licht. De bibliotheek staat grotendeels onder water. In mijn lichtbundel drijven boeken. Kasten liggen omver. Een duif liegt op. Ik schrik en laat de knijpkat vallen. Mijn ogen wennen langzaam aan de duisternis. Bij de Q vind ik een aantal boeken van Queneau. Maar Stijloefeningen zit er niet bij. Ik kijk in de systeemkaartenbak. Stijloefeningen is wel degelijk aanwezig, zegt een kaartje. Ik wad door het water terug naar de Q. 'Blijf staan!' zegt een stem. Ik draai me om en zie een man met een klassiek baardje een jachtgeweer op mij richten. 'Wat moet je,' zegt hij. 'Ik ben op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau,' antwoord ik. De man laat zijn jachtgeweer zakken en bedekt mee te zoeken. Maar ook hij kan het boek niet vinden. Hij raadt me aan het magazijn te proberen. Daar moet nog een exemplaar liggen. Het magazijn bevindt zich in de kelders, die staan helemaal onder water. Ik staak mijn zoektocht.

Uren later, even buiten de stad, op een mestveld waar tot voor kort de sfeer eeuwse boerenhofstede Bosch en Lommer gelegen was, vind ik een paar babyschoentjes in redelijke staat.

1. Verhaal en concept

Stijloefeningen (4) – Verrast

Precies op het moment dat ik de bus uit stap valt mijn zoon in slaap! Wat een timing, ongefuckingooflijk! Gelukkig slaapt hij vrij diep, want wat een chaos op het Centraal Station zeg! Overal opgebroken wegen en borende wegwerkers en heiende heipalen!

Ik loop naar de Openbare Bibliotheek langs de gigantische bouwputten. Wat een desolate sfeer hier trouwens! De wind snijdt dwars door mijn jas heen! Als ik eindelijk de bibliotheek bereik, klampt een vrouw mij aan! (Een vrouw!) (Met zwarte krullen!) Ze vraagt waar of dat het postkantoor is. Welke wereldvreemde gek heeft haar verteld dat ze hier moet zijn?! Dat postkantoor staat hier toch al zeker tien jaar niet meer! Ik vertel haar dat ze naar de Raadhuisstraat moet. En dan – een auto rijdt weg, de vrouw kijkt geschrokken, ze twijfelt. Aan de nummerplaat te zien komen ze helemaal uit Frankrijk! De vrouw zwaait, maar de bestuurder ziet haar niet! En dan zet ze het op een lopen! Wat een waanzinnige zwarte krullen dansen er op haar hoofd!

Binnen in de bibliotheek ga ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Daar ben ik al ik weet niet hoe lang naar op zoek. Maar ik kan het nergens vinden! En hier ook niet! Wat een waanzin! Voor de zekerheid kijk ik ook bij de P en de R. Maar niets! Ik tik het in op de computer. Wat denk je? Je gelooft het niet: volgens de computer is het wél aanwezig! Ik vraag het aan een medewerker, die met me meeloopt. Maar niets, noppes, nada. On. Vind. Baar. Van alle boeken die hier liggen, wordt uitgerekend degene die ik zoek verkeerd teruggelegd! Maar er is hoop! De medewerker zegt dat ik het magazijn moet mailen. Daar hebben ze nog een exemplaar. Ik mail het magazijn, maar krijg als antwoord terug dat ik op de tweede verdieping moet kijken! Maar daar had ik net gekeken! Dat geloof je toch niet????

En alsof dat allemaal niet ongefuckingooflijk genoeg is vind ik op het Bos en Lommerplein, op nog geen twintig meter van mijn huis, precies de babyschoentjes die mijn zoontje nodig heeft!!! OMGWTFBQQ!!

Sfeerwoord

Vrolijk

Concept

Door een aantal momenten van dit verhaal werd de persoon erg vrolijk. Dat sprong er voor mij voornamelijk uit. Dit wil voortzetten naar een typografisch beeld dat bij vrolijk past.

2. Visual research

Cliché beeld + uitleg

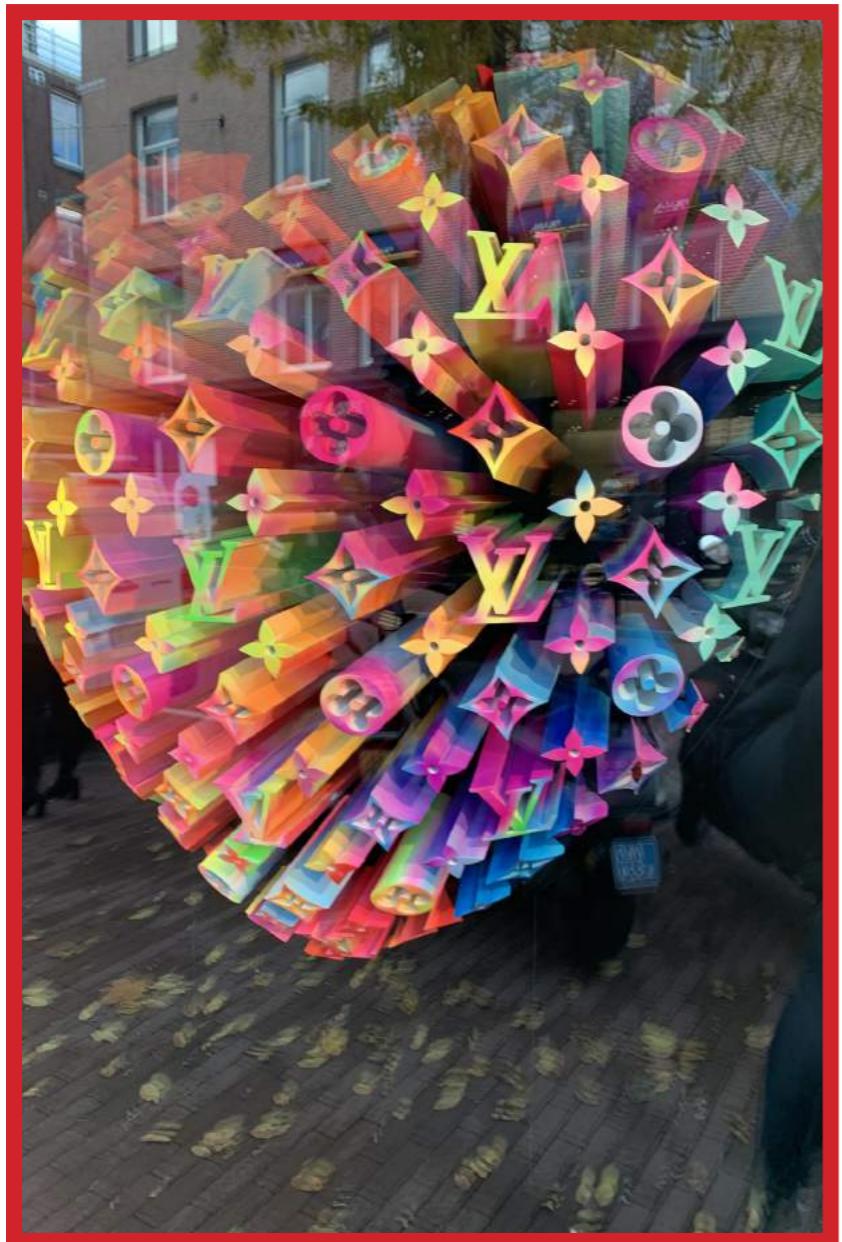
Dit beeld straalt voor mij vrolijk en feest uit. Iedereen lacht en staat er vrolijk bij. Ook door allerlei felle kleuren maakt het dit beeld nog vrolijker voor mij.

2. Visual research

Kleur en vorm + uitleg

Ik heb voor dit beeld gekozen omdat dit er erg vrolijk uit ziet. Door allerlei kleuren te gebruiken. Ook vormen alle vormen samen een zachte ronde vorm.

2. Visual research

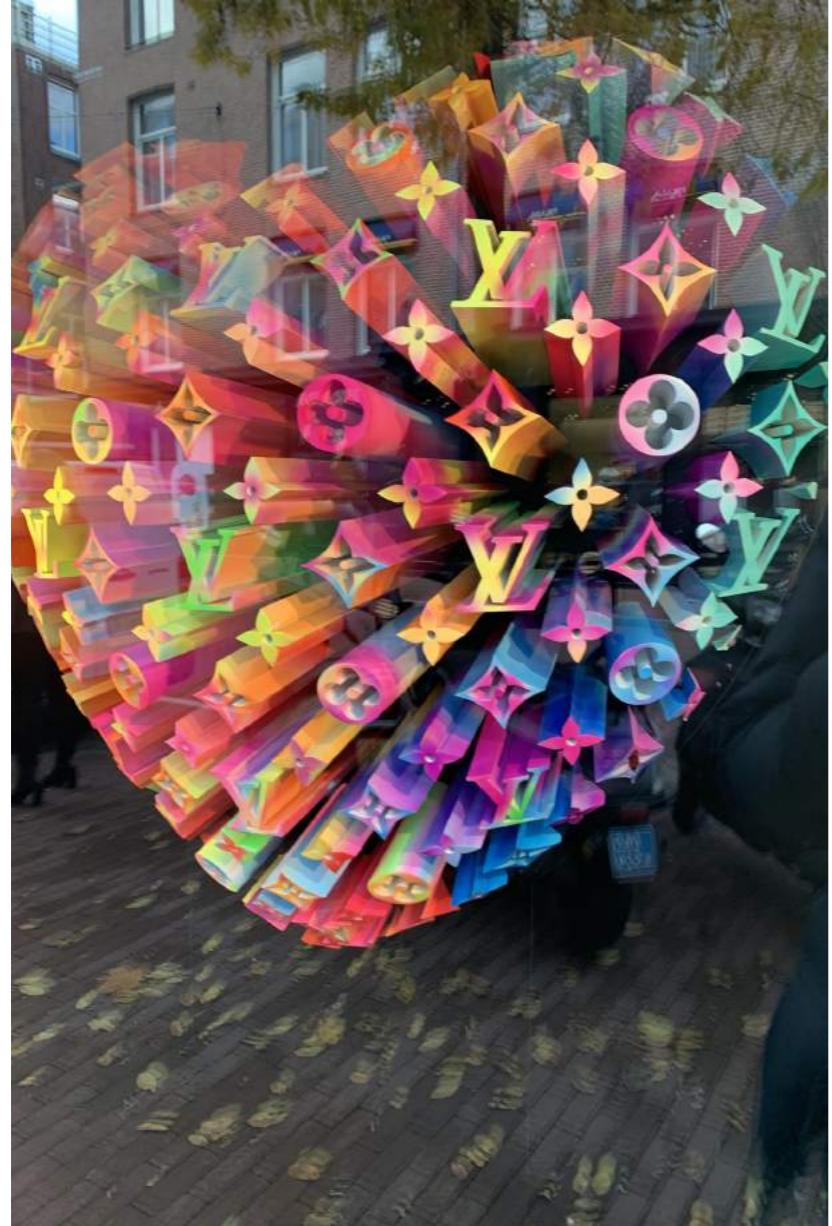
Typografische sfeer + uitleg

Ik heb voor deze typografische sfeer gekozen omdat dit eigenlijk vrolijkheid uitstraalt. Door weer de vrolijke kleuren en de rondige vormen. En ook door de gradients die er in verwerkt zijn.

2. Visual research

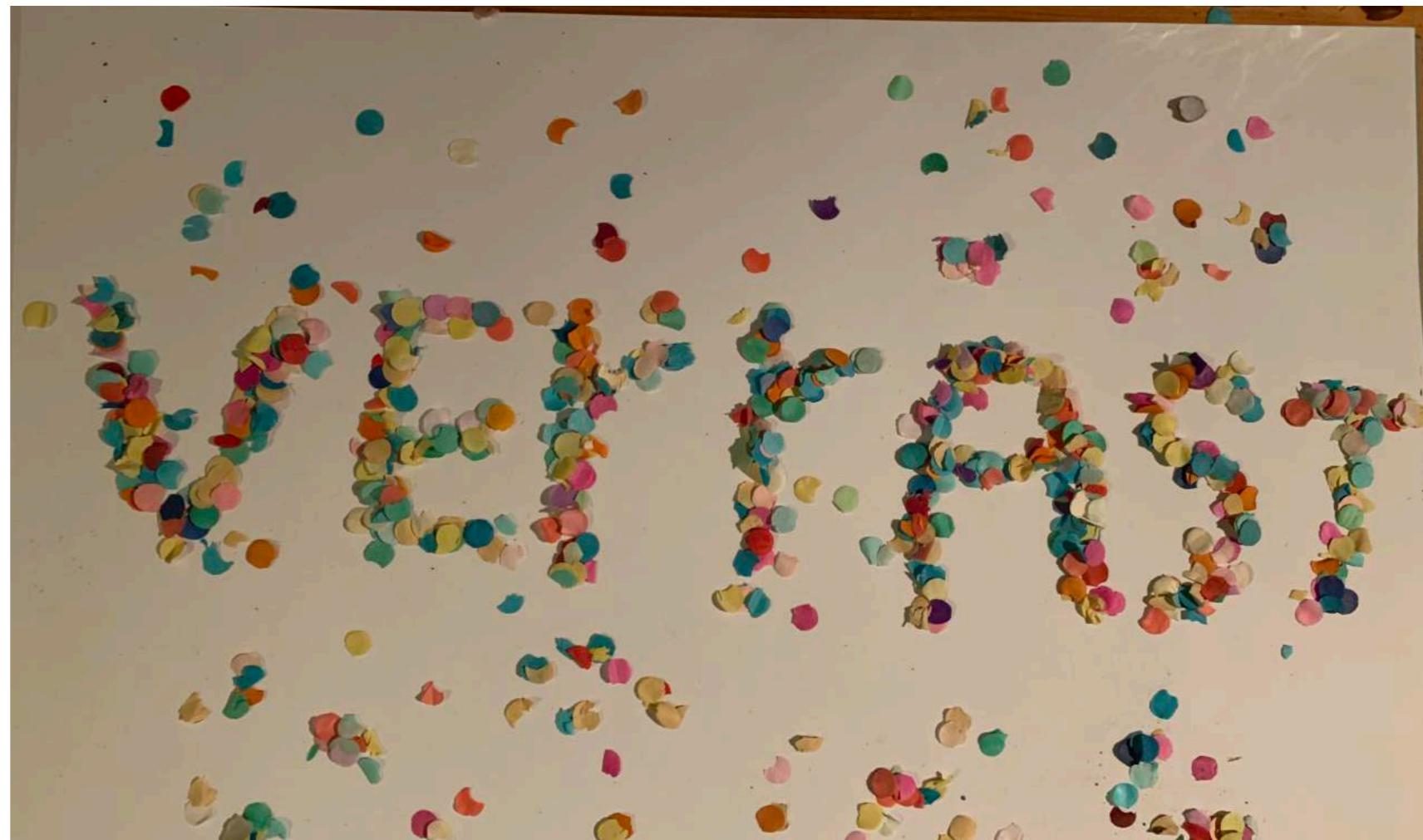
Geselecteerde beelden

Met deze 3 beelden wil ik mijn typografische beeld uiten.
Gezamenlijk moeten het een vrolijk en kleurrijk beeld opleveren.

Schetsen

Dit was mijn eerste schets voor het woord vrolijk. Ik vond het een leuk idee om het te maken maken confetti. Maar het leek te erg op een van de beelden die ik gevonden had. Daarom heb ik er voor gekozen om met een nieuw idee verder te gaan.

Keuze

Titel keuze

Deze titel heb ik gekozen omdat dit vrolijkheid weergeeft. Dit komt door allerlei kleuren die gebruikt zijn. Ook is de tekst geverft om het meer originaliteit te geven. Het sans-serif lettertype moet een meer vriendelijke uitstraling geven en een beetje speelsheid.

Tekst keuze

Voor de tekst van mijn verhaal heb ik gekozen voor sans-serif lettertype. Het heeft een vriendelijke / vrolijke sfeer. De tekst is golvend door enthousiasme. Het geeft meer sfeer aan de tekst i.p.v standaard stuk tekst. Ook zijn er een aantal hele uitspringende woorden groter gemaakt deze vallen hierdoor erg op.

Kleur keuze

Uit mijn onderzoek kwamen veel kleuren maar dan ook voornamelijk vrolijke kleuren. Vandaar dat ik dit in mijn ontwerp heb toegepast.

Animatie keuze

Voor de animatie heb ik er voor gekozen om de achtergrond per scroll te laten veranderen. Dus iedere keer dat je naar beneden scrollt wordt de achtergrond net weer iets anders.

VERRAST

VERRAST

Precies op het moment dat ik de bus uit stap valt mijn zoon in slaap! Wat een timing,

ongefuckinglooflijk!

Gelukkig slaapt hij vrij diep, want wat een chaos op het Centraal Station zeg! Overal opgebroken wegen en borende wegwerkers en heiende heipalen!

Ik loop naar de Openbare Bibliotheek langs de gigantische bouwputten. Wat een desolate sfeer hier trouw aan! (Een vrouw!) (Met zwarte krullen!) Ze vraagt waar of dat het postkantoor is. Welke wereldvreemde gek vertelt haar dat ze hier moet zijn?! Dat postkantoor staat hier toch al zeker tien jaar niet meer! Ik twijfelt. Aan de nummerplaat te zien komen ze helemaal uit Frankrijk! De vrouw kijkt geschrokken, ze ziet haar niet! En dan zet ze het op een lopen! Wat een

Waanzinnige zwarte krullen dansen er op haar hoofd!

Binnen in de bibliotheek ga ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Daar ben ik al ik weet niet hoe lang naar op zoek. Maar ik kan het nergens vinden! En hier ook niet! Wat een waanzin! Voor de zekerheid kijk ik ook bij de P en de R. Maar niks! Ik tik het in op de computer. Wat denk je? Je gelooft het niet: volgens de computer is het wél aanwezig! Ik vraag het aan een medewerker, die met me meeloopt. Maar niks, noppes, nada. On. Vind. Baar. Van alle boeken die hier liggen, wordt uitgerekend degene die ik zoek verkeerd teruggelegd! Maar er is hoop! De medewerker zegt dat ik het magazijn moet mailen. Daar hebben ze nog een exemplaar. Ik mail het magazijn, maar krijg als antwoord terug dat ik op de tweede verdieping moet kijken! Maar daar had ik net gekeken! Dat geloof je toch niet????

En alsof dat allemaal niet onge fuckinglooflijk genoeg is vind ik op het Bos en Lommerplein, op nog geen twintig meter van mijn huis, precies de babyschoentjes die mijn zoontje nodig heeft!!! **OMGWTFBQ!!**

VERRAST

Precies op het moment
dat ik de bus uit stap
valt mijn zoon in slaap!
Wat een timing,
ongefuckinglooflijk!
Gelukkig slaapt hij vrij
diep, want wat
een chaos op het Cen-
traal Station zeg!
Overal opgebroken
wegen en borende weg-
werkers
en heiende heipalen!

Ik loop naar de Openba-
re Bibliotheek langs de
gigantische bouwputten.
Wat een desolate sfeer
hier trouwens! De wind
snijdt dwars door mijn
jas heen! Als ik einde-
lijk de bibliotheek
bereik, klampt een
vrouw mij aan! (Een
vrouw!) (Met zwarte
krullen!) Ze vraagt waar
of dat het postkantoor
is. Welke wereldvreemde
gek heeft haar verteld
dat ze hier moet zijn?!
Dat postkantoor staat
hier toch al zeker tien
jaar niet meer! Ik vertel
haar dat ze naar de
Raadhuisstraat moet.
En dan – een auto rijdt
weg, de vrouw kijkt ge-
schrokken, ze twijfelt.
Aan de nummerplaat te
zien komen ze helemaal
uit Frankrijk! De vrouw
zwaait, maar de be-
stuurder ziet haar niet!
En dan zet ze het op een
lopen! Wat een

waanzinnige

zwarte krullen dansen er
op haar hoofd!

Binnen in de bibliotheek
ga ik op zoek naar Stij-
loefeningen van Ray-
mond Queneau. Daar
ben ik al ik weet niet
hoe lang naar op zoek.
Maar ik kan het nergens
vinden! En hier ook
niet! Wat een waanzin!
Voor de zekerheid kijk
ik ook bij de P en de R.
Maar niks! Ik tik het in
op de computer. Wat
denk je? Je gelooft het
niet: volgens de compu-
ter is het wél aanwezig!
Ik vraag het aan een
medewerker, die met me
meeloopt. Maar niks,
hoppes, nada. On. Vind,
Baar. Van alle boeken
die hier liggen, wordt
ik uitgerekend degene die
ik zoek verkeerd terug-
gelegd! Maar er is hoop!
De medewerker zegt dat
ik het magazijn moet
mailen. Daar hebben ze
nog een exemplaar. Ik
mail het magazijn,
maar krijg als antwoord
terug dat ik op de
tweede verdieping moet
kijken! Maar daar had
ik net gekeken! Dat
geloof je toch niet?????

En alsof dat allemaal
niet ongefuckinglooflijk
genoeg is vind ik op het
bos en Lommerplein, op
nog geen twintig meter
van mijn huis, precies
bij mijn zoontje nodig
OMGWTFBQQ!!

VERRAST

Precies op het moment dat ik de bus uit stap valt mijn zoon in slaap! Wat een timing,

ongefuckinglooflijk!

Gelukkig slaapt hij vrij diep, want wat een chaos op het Centraal Station zeg! Overal opgebroken wegen en borende wegwerkers en heiende heipalen!

Ik loop naar de Openbare Bibliotheek langs de gigantische bouwputten. Wat een desolate sfeer hier trouw aan! (Een vrouw!) (Met zwarte krullen!) Ze vraagt waar of dat het postkantoor is. Welke wereldvreemde gek vertelt haar dat ze hier moet zijn?! Dat postkantoor staat hier toch al zeker tien jaar niet meer! Ik twijfelt. Aan de nummerplaat te zien komen ze helemaal uit Frankrijk! De vrouw kijkt geschrokken, ze ziet haar niet! En dan zet ze het op een lopen! Wat een

Waanzinnige zwarte krullen dansen er op haar hoofd!

Binnen in de bibliotheek ga ik op zoek naar Stijloefeningen van Raymond Queneau. Daar ben ik al ik weet niet hoe lang naar op zoek. Maar ik kan het nergens vinden! En hier ook niet! Wat een waanzin! Voor de zekerheid kijk ik ook bij de P en de R. Maar niks! Ik tik het in op de computer. Wat denk je? Je gelooft het niet: volgens de computer is het wél aanwezig! Ik vraag het aan een medewerker, die met me meeloopt. Maar niks, noppes, nada. On. Vind. Baar. Van alle boeken die hier liggen, wordt uitgerekend degene die ik zoek verkeerd teruggelegd! Maar er is hoop! De medewerker zegt dat ik het magazijn moet mailen. Daar hebben ze nog een exemplaar. Ik mail het magazijn, maar krijg als antwoord terug dat ik op de tweede verdieping moet kijken! Maar daar had ik net gekeken! Dat geloof je toch niet????

En alsof dat allemaal niet onge fuckinglooflijk genoeg is vind ik op het Bos en Lommerplein, op nog geen twintig meter van mijn huis, precies de babyschoentjes die mijn zoontje nodig heeft!!! **OMGWTFBQ!!**